

[Kelm-Hansen]

langt flere af de ressourcer, som findes hos medarbejderne.

Det virker heller ikke, som om ministeren er særlig interesseret heri, når vi ser, at disse forslag sættes til behandling med så kort en tidsfrist og oven i købet med en forhåbning om, at lovene skal kunne træde i kraft 1. januar 1985.

Det, der er behov for, er en samlet revision af selskabslovgivningen, som virkelig kan styrke medarbejdernes indflydelse i selskaberne.

Ministeren lægger også op til en slags regelsanering, som vi gerne vil medvirke til, men hvorfor tager man så ikke skridtet fuldt ud og f.eks. afskaffer den såkaldte ja/nej-afstemning, hvis der i samarbejdsudvalgene er tilslutning til, at medarbejderne skal vælge repræsentanter til bestyrelserne? Ikke mindst i koncerner er ja/nej-afstemninger både bekostelige, komplicerede og tidkrævende.

Den foreslåede udvidelse til fire år kan i øvrigt komme til at betyde, at store medarbejdergrupper i datterselskaber holdes uden for deltagelse i bestyrelsesarbejdet i en meget lang periode, hvis der i holdingselskaber med få ansatte laves en såkaldt frivillig aftale med et par håndplukkede medarbejdere i bestyrelsen. Det bør også laves om.

Heller ikke reglen om, at der skal være 50 ansatte i et selskab, før de har ret til at vælge bestyrelsesmedlemmer, forekommer længere rimelig. Antallet bør sættes til 25, hvorved der bliver overensstemmelse med konkurslovgivningen, hvor grænsen netop er 25 ansatte, hvad angår retten til at vælge lønmodtagerrepræsentanter i kreditorudvalgene.

I det hele taget synes jeg, at ministeren skulle have forhandlet noget mere med lønmodtagerorganisationerne, inden disse lovforslag blev fremsat, men det er som bekendt ikke regeringens stærke side.

Til gengæld har jeg noteret mig ministerens løfte om, at den efterfølgende bekendtgørelse i hvert fald vil blive grundigt forhandlet med arbejdsmarkedets parter.

Så vil jeg i øvrigt spørge ministeren, om der i forslaget om ændring af aktieselskabsregisterets administration også ligger en omstrukturering af gebyrpolitikken. Det har Industrirådet, Håndværksrådet og Butikshandelens Fællesråd jo tidligere foreslået, og jeg kan godt forestille mig, at der er kræfter herhjemme, som kunne ønske sig, at det blev så

kostbart at hente oplysninger hjem fra registeret, at det ville vanskeliggøre arbejdet for dem, som arbejder for at skabe større indsigt i f.eks. erhvervslivets koncentration. Det kan vi naturligvis se nærmere på under udvalgsarbejdet, hvor vi også må have noget mere at vide om den forenkling, ministeren foreslår skal ske med hensyn til indsendelse af oplysninger til aktieselskabsregisteret.

Hvis oplysningerne er tilgængelige på anden vis, er der naturligvis ikke grund til dobbeltarbejde for virksomhederne, men resultatet må modsætningsvis ikke blive, at det bliver besværligere for registerets brugere at få de samme oplysninger. I udvalget kan vi vel få lejlighed til at se på udkastet til de regler om anmeldelse, som ministeren vil fastsætte.

Som konklusion kan jeg sige, at den socialdemokratiske gruppe er behersket positiv over for de foreliggende lovforslag, men indstillet på et grundigt udvalgsarbejde.

Arne Lund (KF):

Jeg føler trang til at sige, at det er nogle fortrinlige forslag, industriministeren her har fremsat til revision af selskabslovgivningen. Det viste sig jo allerede få år efter indførelsen af ordningen med medarbejdervalgte repræsentanter i bestyrelsen, at to år er alt for kort tid for disse repræsentanter til at leve sig ind i bestyrelsesarbejdet. Det er derfor en god ting, at ministeren nu foreslår valgperioden forlænget fra to til fire år, og det indebærer i virkeligheden en styrkelse af medarbejderrepræsentationen i bestyrelserne.

Desuden tager ministerens forslag sigte på at forenkle administrationen af denne lovgivning, at gennemføre en regelsanering, og det sker alene i kraft af, at valgperioden for de medarbejdervalgte repræsentanter forlænges fra to til fire år; det aflaster både virksomhederne og aktieselskabsregisteret.

Dertil kommer andre forslag, der er indeholdt i ministerens revisionsforslag, og her kan jeg særligt nævne, at maksimumsgrænsen for omkostninger ved stiftelse og kapitaludvidelse i selskaberne ophæves, således at det offentlige ikke længere skal være barnepige på dette område, men aktionærerne selv i egen velforstået interesse kan sørge for, at disse omkostninger ikke bliver for høje.